ОБЩОЧОВЕШКИТЕ ЦЕННОСТИ НАД ВСИЧКО!

АПРИЛЦИ

Общински вестник

ISSN 1310-4918

12

(884) Брацигово, г. LVIII,
24 ноември 2022 г.
четвъртък

30 ст.

ОТЧЕТЕН ДОКЛАД НА КМЕТА НА ОБЩИНА БРАЦИГОВО ЗА ПЕРИОДА 1.11.2021 – 31.10.2022 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,
УВАЖАЕМИ СЪГРАЖДАНИ,

Измина и третата година от моя мандат като кмет на община Брацигово. Време на политическа нестабилност и икономическа криза. В такава обстановка трябва да се работи и да се върви напред. Положени бяха големи усилия, желания, воля за изпълнението на поставената програма. Последователно се работеше, преодоляваха се много препятствия, но се гонеше целта, а именно всичко, което се изпълнява да бъде възможно най-доброто. Не всички вярваха, че това е по нашите сили, но резултатите показаха, че е възможно. Когато има цели, има мотивация, когато всички са значими и съпричастни, идват и резултатите. Изпълнихме редица от ангажиментите си и положихме основите за предстояща реализация на други.

Отива си една трудна година. Година, в която най-важното бе да направим възможното за опазване на здравето на нашите съграждани в условията на здравната криза, но и да подкрепим запазването на работните места и доходите, да осъществим нормалност в организацията на работа на детски ясли, градини и училища. Година, в която предизвикателствата идваха едно след друго – три парламентарни и президентски избора, постоянна смяна на държавната власт, ръст в цените на строителните материали и стоките, скок в цените на енергоносителите. В тази ситуация местната власт беше единствената, която остана стабилна през цялата година и имаше основна отговорност в грижата към гражданите.

И през тази година приоритети бяха работа по европейски проекти; проекти, финансирани от държавния бюджет, подобряване на инфраструктурата, запазване на културно-историческото наследство; развитие на община Брацигово като туристическа дестинация и подобряване качеството на околната среда.

Провежданите образователни, социални и здравни политики и поддържането на специфичните традиции и обичаи бяха сред основните приоритети в работата на Общината.

Изключително внимание се отдели на целите, свързани с ефективното управление на общинската собственост. През всичките години се съобразявахме с наложения от всички нас подход за балансирана инвестиционна програма. Ангажираността ни като добър стопанин ни мотивира за влагане на всички усилия за съхранение и поддържане на изградената инфраструктура. Вложихме усилия в подобряване на условията, гарантиращи сигурност и безопасност на гражданите. Не на последно място отделихме значителни ресурси за подобряване на административния капацитет, както и за разширяване обхвата и качеството на предлаганите услуги. Общата субсидия за делегираните държавни дейности е получена на 83,69% т.е. при план 6 345 688 лв. – отчет 5 310 900 лв.

Общата изравнителна субсидия към 31.10.2022 г. е получена на 87,14%, т.е. при план 1 117 500 лв. – отчет 973 810 лв.

Целевата субсидия за капиталови разходи към 31.10.2022 г., е получена на 28,17%, т.е. при план 695 100 лв. – отчет 195 836 лв.

Общото изпълнение на разходите за отчетния период е в размер на 8 289 610 лв., което е с 1 119 288 лв. повече спрямо същия предходен период. Това се дължи на допълнително предоставените средства от Републиканския бюджет за финансиране на разходи за държавните дейности. Най-много средства са изразходвани във функция „Образование“ – 2 797 571 лв., следват функциите „Социално осигуряване, подпомагане и грижи“ – 2 058 155 лв., „Общи държавни служби“ – 1 274 756 лв., и „Жилищно строителство и БКС“ – 1 125 957 лв., „Дейности по култура и спорт“ – 424 139 лв., „Отбрана и сигурност“– 254 651 лв., „Здравеопазване“ – 165 533 лв., „Икономически дейности и услуги“ – 165 731 лв. и „Разходи некласифицирани в други функции“ – 23 117 лв. Към 30.09.2022 г. са изпратени 202 писма за доброволно плащане на длъжници, от които 22 на юридически лица и 180 на физически лица. Със заповед на кмета на община Брацигово са изпратени 90 акта за неплатени задължения, от тях 79 на физически и 11 на юридически лица. Изготвени са 12 плана за разсрочено плащане на задължения. Изпратени са 64 писма до наследници на починали вече длъжници, някои от които са се явили в „Местни данъци и такси“ и са предприели действия за погасяване на задълженията. Крайният резултат е, че към 30.09.2022 г. Община Брацигово е събрала 119 860 лв. от просрочени задължения на длъжници /недобори/, от които 76 575 лв. от ФЛ и 43 285 от ЮЛ.

През 2022 г. акцентите, свързани с привличане на външен финансов ресурс, са следните:

• С ПМС №188/21.07.2022 г. от МКВП към Министерския съвет е осигурено финансиране в размер на 424 040 лв. за обект „Изграждане на подпорна стена за укрепване на свлечен участък на ул. 7-ма в кв.63 по плана на с. Козарско“.

• С ПМС №188/21.07.2022 г. от МКВП към Министерския съвет е осигурено финансиране в размер на 338 498 лв. за обект „Възстановяване на мостово съоръжение на р. „Луда“ чрез изграждане на плочест водосток в кв.26 по ЗРП на с. Козарско“.

• През м. септември приключи изпълнението на проект „Патронажна грижа +“ в община Брацигово, по който се обслужваха 47 потребители и се осигуряваше финансова подкрепа на работещите в социалните заведения на територията на общината. Всички разходи са верифицирани и разплатени на контрагентите. Срок на изпълнение – една календарна година.

• На 02.09.2022 г. стартира проект „Патронажна грижа +“ в община Брацигово, „Компонент 2“. Проектът е с продължителност 6 месеца. Продължава изпълнението на дейностите от предишната схема, със същите потребители, персонал и екип.

• Приключи предоставянето на услугата „Топъл обяд“ по проект „Осигуряване на топъл обяд на територията на Община Брацигово“. Проектът се реализира за периода 01.01.2021 г. до 30.09.2022 г. Общата му стойност възлезе на 65 915.41 лв. В рамките на 21 месеца се предоставяше топъл обяд, включващ супа, основно, десерт и хляб за 50 потребители, одобрени от Дирекция „Социално подпомагане“ – Пещера, в гр. Брацигово, с. Розово, с. Бяга, с. Козарско и с. Исперихово.

• През месец октомври е подадено проектно предложение „Осигуряване на топъл обяд на територията на община Брацигово“. Неговото изпълнение стартира от 01.11.2022 г. и ще бъде с продължителност 36 месеца.

Изминалият отчетен период 01.11.2021-31.10.2022 г. е поредният етап, в който се изпълняваха строителни обекти на територията на цялата община.

(Продължава на стр. 3)

Между два броя

Започна реставрация на картините от Художествената галерия на Градски исторически музей – Брацигово!

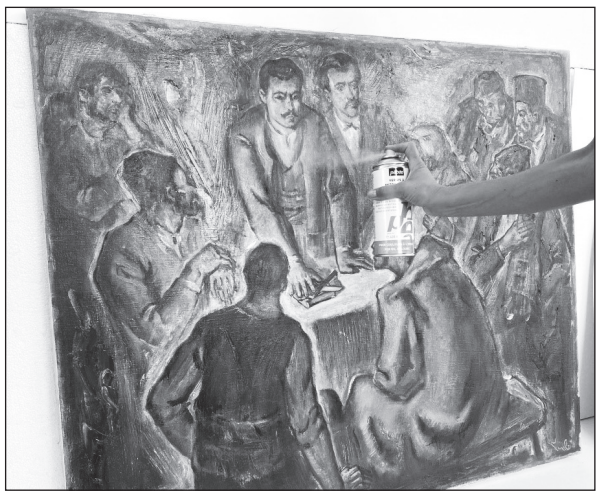

Реставрацията на художествените творби е по проект на ГИМ – Брацигово, с финансова подкрепа от Министерството на културата по обявена конкурсна сесия на тема „Дейности по опазване на движимото културно наследство в музеите и художествените галерии“.

Общата стойност на финансирането е 14 710 лв.

Целта е реставриране на картините и подобряване на цялостното им състояние.

Изпълнители на дейностите по проекта са д-р Силвия Варадинова и Иво Райков.

Петър ДОНОВ

С напълно нов автомобил се сдоби Комплексът за социални услуги за деца и семейства – Брацигово.

МПС-то е с 6+1 места, с добра проходимост и е с марка DACIA, модел LODGY.

В Деня на християнското семейство децата и персоналът на КСУДС получиха дългоочаквания си подарък. След тържеството в храма, кметът на община Брацигово официално връчи ключовете на толкова чакания нов автомобил на директора на комплекса.

Особеното задоволство от придобивката личеше не само от думите на благодарност от г-жа Зорка Николова, но и по лицата на работещите в КСУДС.

Най-щастливи би трябвало да бъдат децата, които ще се ползват най-вече от този автомобил.

Новата придобивка идва в Деня, посветен на християнската младеж. При връчването на ключовете кметът Надежда Казакова се обърна към екипа с благодарност за ежедневната всеотдайност и усърдие в работата им. Тя подчерта все по-голямата необходимост от полагането на адекватни грижи към различните уязвими групи на обществото, особено сред подрастващите, и че общинското ръководство ще продължи да полага усилия и да надгражда социалните услуги за създаването на все по-добри условия на живот.

За периода 7-15 ноември фирма „Комунал Сервиз“ ООД, съгласно договор №Д-37 / 21.02.2022 г. с предмет „Сметосъбиране и транспортиране на битови отпадъци на територията на община Брацигово“, извърши дезинфекция по график на контейнери тип „Бобър“ с вместимост 1,1 м³ и кофи за битови отпадъци, разположени на територията на цялата община, по предварително представен график.

Дезинфекцирани и почистени са всички съдове за отпадъци в общината. Дейностите по почистване се извършват със специален препарат, със специализиран дезинфекциращ автомобил, оборудван с устройство за измиване и хигиенизиране.

Донка МИЦОВА

ОБЯВА ЗА ОБЩЕСТВЕНО ОБСЪЖДАНЕ

На основание чл. 127, ал. 1 от Закона за устройство на територията Община Брацигово УВЕДОМЯВА всички заинтересовани физически и юридически лица за провеждане на процедура по обществено обсъждане на проект за изменение на Общия устройствен план за имот с идентификатор 37705.61.42, м. Батала по КККР на с. Козарско, и за имот с идентификатор 37705.39.352, м. Оранжерии по кадастрална карта на с. Козарско, общ. Брацигово. Общият устройствен план се изменя на основание чл. 134, ал. 1, т. 5 от ЗУТ по искане на „Хийт Пропърти“ ООД и „Монд Дивелъпмент“ ЕООД. Проектите за изменение на ОУП могат да бъдат разгледани в сградата на Община Брацигово – гр. Брацигово, ул. „Атанас Кабов“ № 6А, и е публикуван на интернет страницата на Община Брацигово на електронен адрес: *https://www.bratsigovo.bg*

Обществено обсъждане на проекта за изменение на Общия устройствен план на община Брацигово, ще се проведе на 29.11.2022 г. от 10:00 ч. в сградата на Младежки дом гр. Брацигово – ет.2.

Писмени становища могат да се предоставят в срок до 14 (четиринадесет) дни след датата на общественото обсъждане – до 13.12.2022 г., на адрес: Община Брацигово, гр. Брацигово, ул. „Атанас Кабов“ № 6А.

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ СОЦИАЛЕН ФОНД

ПРОЦЕДУРА
BG05M9OP001- **6.004**

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА РАЗВИТИЕ НА ЧОВЕШКИТЕ РЕСУРСИ

"Патронажна грижа + Компонент 2"

Наименование на проекта:
ПАТРОНАЖНА ГРИЖА + В ОБЩИНА БРАЦИГОВО
Договор **BG05M9OP001-6.004-0175-C01**
БФП **141 295,83лв**

Начало на изпълнение на дейностите: 02.09.2022г.
Край на изпълнение на дейностите: 02.03.2023г.
Продължителност на проекта: 6 месеца

БЕНЕФИЦИЕНТ ОБЩИНА БРАЦИГОВО

В МЕСЕЦА НА БУДИТЕЛИТЕ

По случай 130 години – град Брацигово, ГИМ Брацигово организира викторина на общинско ниво. Изказваме специални благодарности на нашите участници, които се представиха отлично – Средно училище „Народни будители“ – Брацигово, с преподавател г-жа Таня Янева, ОУ „Христо Ботев“ – Бяга, с преподавател г-жа Радка Дечева, и ОУ „Христо Ботев“ – Исперихово, с преподавател г-жа Елена Варадинова.

Резултат от викторината са две споделени първи места между отборите на Брацигово и Исперихово и второ място за отбор Бяга. И много усмивки, много въпроси и много верни отговори!

Целта на нашата викторина беше децата да научат повече за историята на града ни и да посетят някои от паметните места.

Надяваме се оттук насетне нашето ползотворно сътрудничество да продължи и съвместно да реализираме още нови проекти.

Петя ВЕЛКОВА

ФУТБОЛЪТ В БЯГА СТАНА НА 100 години

100 години футбол отбелязаха в брациговското село Бяга. Сред гостите за юбилея, организиран от Управата на местния ФК „Чико Бунара“ бяха депутатът от БСП Драгомир Стойнев, шефът на Аматьорската футболна лига Румен Вълков, председателят на ОС на БФС – Пазарджик, Йордан Линков, кметицата на селото Боряна Кънева, съветници от Общинския съвет в Брацигово, кметове на кметства, обществени и спортни деятели, ветерани.

„Футбол без прекъсване е имало в с. Бяга, независимо от превратностите на живота – война, смяна на режими и идеологии. През годините клубът е подал ръка на много младежи, помагайки им чрез спорта да изявят себе си. Държавата трябва да помага на аматьорския футбол, защото той не е само здраве, той социализира, изгражда местен дух и подкрепя цели поколения млади хора.

Поздравления за Йордан Михайлов, за всичко, което прави тук, поздравления и за всички негови предшественици, дали своята лепта за развитието и съхраняването на едновековните футболни традиции в това село“ – отбеляза в словото си депутатът Драгомир Стойнев.

От своя страна президентът на Аматьорската футболна лига Румен Вълков сподели, че е бил канен за юбилеи в много футболни клубове от села в България, но не си спомня честване за цели 100 години. Той също поздрави домакините за големия им празник и от името на БФС и АФЛ им връчи плакет и 3 официални футболни топки на „Пума“.

С поздравителен адрес и разкошен букет от живи цветя пък се отчете кметицата на село Бяга Боряна Кънева. От името на ОС на БФС паметен плакет на ФК „Чико Бунара“ връчи председателят на централата Йордан Линков.

Приветствие към футболисти, ветерани и фенове по повод юбилея направи и човекът-оркестър на ФК „Чико Бунара“, Йордан Михайлов. Той използва повода да благодари на всички партньори на клуба, дали своя принос за възраждането и развитието на футболния клуб през годините, на верните му фенове и футболистите, носили с чест и достойство фланелката на отбора.

С плакети бяха отличени много ветерани на бяжанския футбол. Официалната церемония завърши с изпълнение на фолклорна група гайдари.

Източник „Марица“

ДГ „ПЪСТРО ХВЪРЧИЛО“ – С ПРОЕКТ ПО НП

„Хубаво е в детската градина“

Детска градина „Пъстро хвърчило“ стартира дейности по одобрен проект на тема „На пътешествие към нови светове с приказки без край“, по НП „Хубаво е в детската градина“, на стойност 3 500,00 лв.

Две са иновациите, залегнали в проекта.

По дейност 1 – създаване на условия и изграждане на среда за реализиране на иновативни педагогически практики:

1. Прилагане на педагогическа практика „Утринна приказка“, като адаптационен психолого-педагогически и методически практико-приложен модел за децата от първа група. Целта е постигане на успешен преход от семейна към нова социална среда. Това ще се случва посредством включване на родители и представители на семейната общност в предварително подготвени дейности, прилагане на игровия механизъм при реализация на определени дейности, създаване на условия за право на избор на детето при провеждането на различни дейности и рутинно провеждане на заплануваните дейности за деня. За децата от втора група, съобразно съдържанието на приказката, ще се поставят задачи да определят ролята на героите, да задават въпроси, свързани с художествения текст, да изразяват отношението си към постъпките на даден герой.

2. За децата от трета и четвърта група иновацията е „Театрална работилница „Бърборани“. За цел си поставяме заниманията по театрализирани дейности да са част от цялостния образователно-възпитателен процес на децата. Чрез своеобразно трансформиране на художественото съдържание на българските народни приказки да се разгръщат оживени диалогични отношения, реализирани със съответстваща интонационна изразителност и процес на олицетворяване на образите. Посредством условността на театъра и играта да се провокират децата към действие, необременено от навиците и нормите на ежедневното общуване.

По дейност 2 от НП – изработване и споделяне иновативни практики за провеждане на дейности с децата и семействата в и извън детската градина и за насърчаване на двигателната им активност предвиждаме разучаването на български народни танци, фолклорни игри и други, с цел подобряване на здравословното им състояние и физическото им развитие.

Средствата по НП „Хубаво е в детската градина“ ще се използват за изграждане на подкрепяща приемна и интерактивна среда – театрална сцена, шапки за куклен театър, магнитен театър, етажерки за книжки, табла с приказки, кукли за театър и др., обособяване на „Стая за семейството“, в която ще се провеждат срещите със семейната общност.

Директор на ДГ „Пъстро хвърчило“
Ваня ПЕЕВА

„ЕРАЗЪМ +“ В БЯГА

ОУ „Христо Ботев“ – с. Бяга, и Община Брацигово посрещнаха участниците от Северна Македония, Република Хърватия и Република България по проект „Еразъм +“ дигитално наследство“. Учениците от трите отбора презентираха своите филми, а менторите от трите страни даваха своите наставления относно прецизността и насочваха къде изпълнението не е добре и къде може да се подобри.

За всички участници беше огромно предизвикателство да осъществят тези филми. На втория ден се обучаваха да правят 3D анимации към своите произведения, общуваха на трите езика и въпреки че не се разбираха много, това не им попречи да изживеят прекрасни моменти.

Координаторите от трите държави споделиха идеи за следващи проекти, които да осъществим съвместно. Беше вълнуващо и незабравимо изживяване! До нови срещи!

Владимир ГЕГУСКОВ

ФОТООКО

Група „Синчец“ при ДГ „Здравец“ – Брацигово изпрати лятото с изложба „Спомен от лятото в стъклен буркан…“

ГОШАВКА

(Из цикъла „Разкази от разни времена“)

Селянинът в семейството беше Матей, но причината да се върнат в бащината му къща стана Яна. Жена му. След пенсионирането им тя за късо време осъзна, че градският начин на живот вече не беше толкова привлекателен, както ѝ изглеждаше някога. Пълната свобода, с която се сдоби, в началото я опияни, но закратко. Почувства се щастлива само докато пооправяха апартамента, който отдавна плачеше за ремонт. Ама колко му е на един апартамент! Подмениха му дограмата, настлаха подовете с ламинат, шпакловаха стените, боядисаха ги... И?

От терасата, докато поливаше саксиите си, тя виждаше, че градът продължаваше да живее пак така задъхано, но не за нея и за нейния Матей.

Кафе, закуска, притичване до магазина, шетня над котлона и пред мивката... И толкова! Всеки ден! Останалото време, а то не беше никак малко, би трябвало да се запълва от телевизора. Но как? С безкрайните сладникави сериали ли? Не, не бяха те по вкуса на Яна.

Не беше приемлива и единствената друга алтернатива, която ѝ предлагаше кварталът – предъвкването на клюки, както правеха съседките ѝ, събиращи слънце на пейката пред входа.

Поне някое от двете им деца да беше наблизо сега, че да се порадва на внуците си, а то... И това не се случи така, както го планираше. Заминаха и двамата – единият в Англия, вторият в Испания. А за връщане и дума не отваряха. Успокояваше я само мисълта, че макар и далече, те все пак са добре. Но ѝ ставаше мъчно за децата. Горките! Виждаха се виртуално почти всеки ден, ала тя колкото се радваше, толкова и се натъжаваше. И ѝ ставаше болно. Мъничетата видимо изпитваха доста трудности с българския. Дали пък нямаше да го забравят съвсем?

Така, само след няколкото тягостни зимни месеца, жизнерадостната все още пенсионерка Яна започна да се чувства като заточеник в собствения си дом.

– Хайде, бе Мати! – подхвана тя мъжа си веднага след като времето се позатопли. – Дай да вземем и да отскочим до това пусто твое село!

– Нямам работа там – опъна се той. – А пък и при кого да отида?

– Нямаш работа, но имаш къща.

– Къща, ама стара... За нищо не става.

– Но нали все пак се налага да я нагледаме...

– Че какво да ѝ гледам? Съборетина. Докато татко беше жив, беше друго, но сега...

– Ами от уважение към него трябва. Не е редно да я изоставяш така... На произвола на стихиите...

– И за какво ми е? Мислиш ли, че след нас някой ще пристъпи към нея? Че кого чакаш да се завърне в това загубено село? Децата или внуците?

* * *

Яна знаеше, че за Матей всяко завръщане в селото беше тежко. Споменките му, свързани с него, бяха мъчителни. Навремето, когато комунизмът вече бил стиснал всички в желязната си хватка, той все още бил младеж. И страстен привърженик на земеделската идея. А заради младостта си, нямало как да прецени какво ще му коства отстояването на една неприемлива за новите управници идея. И дискутирал разпалено за всичко, което му се струвало справедливо или несправедливо.

Говорел така, докато един ден „народната“ власт го арестувала. За какво точно той така и не разбрал.

Престоял по арестите повече от два месеца. Разпитвали го всеки ден, били го и пак го разпитвали. А той наистина не знаел какво да отговоря. Заговори, съзаклятия, съучастници... Бягство от страната... Той нямал какво да крие, но нямал и какво да каже. В нищо подобно не се бил забъркал.

Разпитващите обаче не го жалели. Като не успявали да изтръгнат от него това, което желаели, те изскачали иззад бюрата си и го удряли с юмруци. В гърдите, по главата... И навсякъде, където им се случело...

Но веднъж, някъде към края на втория месец, точно в един такъв момент, вратата на килията се отворила рязко и в сумрака се втурнал някакъв непознат.

– Чакайте, бе! Спрете се! Идиоти такива! – развикал се той. – Кой ви е дал право да биете момчето?

И изгонил биячите навън. Макар и цивилно облечен, човекът явно бил някакво началство.

– Идиоти такива! – повторил мъжът и се обърнал към Матей. – Престараваат се... Иска им се да ни се харесат... Ама бива ли чак така?

После се настанил на мястото на следователя, запалил цигара и след като помълчал малко, подхванал с мек и спокоен баритон:

– Ама и ти, моето момче, си едно... Какво толкова се спотайваш? И кого точно пазиш? Не се ли сещаш, че не друг, а твоите приятели са те докарали дотук? Един по един, те всички си казват какви сте ги вършили. А ти ги пазиш...

Матей продължавал да мълчи. Наистина не знаел какво да каже. Нищо нередно не бил вършил, а за бягство зад граница и през ум не му било минавало.

Но, след като се поуспокоил, погледът му внезапно се приковал към влажния циментов под. Там, където някой от мъчителите му бил изпуснал един доста тлъст варен макарон. Как ли било попаднало там това произведение на кулинарното изкуство? Все едно, но изглеждало толкова съблазнително...

– Е? – продължавал все така кротко непознатият. – Кажи ми сега всичко от самото начало. Какво толкова те плаши? Не си убил човек, я! Ще подпишеш протокола и... Край на мъките!

Без да откъсва поглед от макарона, Матей най-накрая проговорил:

– Напишете, каквото ви трябва, а аз ще го подпиша...

– Така... Познаваш ли Кьосеиванов? Андрей...

(Продължава на стр. 3)

ОТЧЕТЕН ДОКЛАД...

(Продължение от стр. 1)

И през тази година бяха положени изключителни усилия по поддръжката на общинския сграден фонд, уличната мрежа и общинската пътна инфраструктура, като си даваме ясна сметка, че ни предстои още много работа в подобряване на тяхното състояние. С оглед осигуряване на по-добри условия на живот на населението на общината, подобряване на техническата инфраструктура, подобряване на уличното осветление, както и създаване на подобри условия в детските и социални заведения на територията на общината, през отчетния период са осигурени целеви и собствени бюджетни средства за реализиране на следните обекти:

• Приключиха строително-монтажните работи по „Строителство, реконструкция и/или рехабилитация на нови и съществуващи улици и тротоари и съоръжения и принадлежностите към тях“. Към този момент се очаква подписване на анекс с ДФЗ относно подмяна на настилката на част от предвидените за ремонт улици. Предстои отчитане на извършените дейности пред финансиращия орган. Стойността на обекта, съгласно договора за безвъзмездна финансова помощ, е 1 134 137,12 лв.

• Актуализация на работен проект за обект „Реконструкция на селищна водопроводна мрежа – с. Розово“ – 4 800 лв.

• Актуализация на технически проект за обект „Реконструкция на селищна водопроводна мрежа – с. Бяга“ – 4 020 лв.

• Изготвяне на проект за довеждащ водопровод на с. Исперихово – 15 000 лв.

• ППР на обект „Изграждане на водопровод и канализация на ул. 16 в с. Розово“ – 3 200 лв.

• Изготвяне на ППР на 10 улици в с. Равногор – 24 000 лв.

• Енергийно обследване на сградата на Общинска администрация – 5 280 лв.

• Текущ ремонт на База 1 и База 2 при КСУДС – 50 920лв.

• СМР на обект „Разширяване на гробищен парк“ с. Бяга – 34 960 лв.

• Ремонт на улици в с. Исперихово – 42 900 лв.

• Основен ремонт на покрив и сграда на стадион „Георги Михайлов – Бунара“ с. Бяга – 19 992 лв.

• Изграждане на слънчева инсталация на стадион „Хр. Гюлеметов – Бонбона“ гр. Брацигово – 8 500 лв.

• Основен ремонт на ул. „Ангел Джинджифоров“ – гр. Брацигово – 26 000 лв.

• Текущ ремонт на зала на Общински съвет, находяща се в Младежки дом – гр. Брацигово – 11807 лв.

• Основен ремонт на част от покрив на сградата на кметството в с. Равногор – 6 000 лв.

• Основен ремонт на покрива на Младежки дом – гр. Брацигово – 31 060 лв.

• Основен ремонт на ляв тротоар на бул. „Трети март“ – гр. Брацигово – в процес на изпълнение – 171 674 лв.

• Текущ ремонт на актова зала, находяща се в ПГСА – гр. Брацигово – възложен, предстои изпълнение – 6 482 лв.

• Текущ ремонт на подготвително помещение към кухненски блок, находящ се в сградата на КСУДС – гр. Брацигово – възложен, в момента се изпълнява – 3 185 лв.

• Текущ ремонт на сграда на ДГ „Здравец“ гр.Брацигово – 80 042 лв.

• Текущ ремонт на санитарни възли в ДГ „Пъстро хвърчило“ – с. Бяга – 12 473 лв.

• Текущ ремонт на санитарни възли в ДГ „Слънце“ – с. Исперихово – 12 698 лв.

• Текущ ремонт на кухненски блок, спално помещение, занималня и санитарен възел в ДГ „Вълшебство“ – с. Козарско – в процес на изпълнение – 72 177 лв.

• Текущ ремонт на санитарен възел и кухненски блок в Домашен социален патронаж – гр. Брацигово – възложен, в момента се изпълнява –18 481 лв.

• Текущ ремонт на санитарни възли в сграда с идентификатор 06207.501.291.1 /бивша Поликлиника/ в гр. Брацигово – 14 119 лв.

• Поддръжка и ремонт на улични осветителни уредби на територията на Общината – 14 400 лв.

• Реконструкция на улично осветление в с. Розово – 10 000 лв.

• Реконструкция на улично осветление в с. Исперихово – 15 996 лв.

• Изграждане на улично осветление на ул. „Слави Дишлянов“ в гр. Брацигово – 7 732 лв.

• Реконструкция на улично осветление в с. Жребичко – 6 975 лв.

Продължава работата на Общината по доброто и законосъобразно стопанисване на общинската собственост.

В изпълнение на решения, приети от Общинския съвет – Брацигово, са финализирани 14 сделки за продажба на недвижими имоти, като в резултат на тези сделки са реализирани приходи от разпореждане общо в размер на 426 448,84 лв. За периода от 01.11.2021 г. до 31.10.2022 г. са проведени 16 тръжни процедури за отдаване под наем на общински имоти. Сключени са 16 договора за наем. През отчетния период не са провеждани тръжни сесии за продажба на дървесина от общинска горска територия, поради съдебни процедури. В тази връзка се предвижда евентуално провеждане на 6 тръжни процедури през 2023 г.

Целогодишно се води борба срещу набезите на пуснати без контрол крави и коне в различните землища на община Брацигово. Изпращат се предписания и уведомителни писма на собствениците, отглеждащи животни.

Изпълнява се и се работи по Програма за овладяване на популацията на безстопанствените кучета на територията на община Брацигово, като за отчетния период са обработени /кастрация, обезпаразитяване, чипиране, издаване на паспорт за всяко безстопанствено куче/ 32 безстопанствени кучета. Процедурите се извършват от ветеринарен лекар, с когото Общината има сключен договор, по който до момента са изплатени 5 420 лева.

Търговското обслужване на населението се осъществява в общо 71 търговски обекта и 25 заведения за хранене и развлечения. Към момента има 36 изградени и функциониращи места за настаняване. Всички обекти, изброени по-горе, на територията на общината са категоризирани и регистрирани. С цел по-доброто рекламиране и развитие на общината в сферата на туризма през 2022 г. продължихме участието си в Националния туристически портал, както и в портала на Kmeta.bg. Участваме и с публикации във вестниците „Движение“ и „Знаме“.

През 2022 г. бяха излъчени предавания за Община Брацигово по телевизия „ТВ Травъл“ и публикации във фейсбук страницата на Туристически район Родопи. През месец февруари Туристически район „Родопи“ участва с общ щанд на Международната туристическа борса „Ваканция и Спа Експо 2022“ в гр. София. Нашата община представи нови рекламни материали.

С цел по-добро рекламиране на общината, ние се включихме със собствени 2 страници в книгата на вестник „Стандарт“ – „Чудесата на Родопите“. Участваме и в съвместна инициатива на Областната администрация за популяризиране на елементи от материалното и нематериалното културно наследство, носители на историческа памет „Пътят на Свободата – 1876“.

Продължава реализирането на дейности и мерки за ограничаване на безработицата. Бяха наети общо 33 лица по проекти и програми за заетост. Изпълнена бе и Общинска програма, чрез която бяха ангажирани лица – обект на месечно социално подпомагане за извършване на обществено полезни дейности в населените места за целия мандат.

През отчетения период са депонирани 3 187,460 тона битови отпадъци и 60,240 тона зелени отпадъци. Събрани са такси от гражданите за депониране на строителните материали на стойност 1350.00 лв. Следи се за редовното сметоизвозване на контейнерите и кофите за смет, съгласно определения график, както и за допълнителното изхвърляне на смет на територията на града и неговото почистване и извозване. Извънредно сметосъбирачните машини работят на всички празници, по график.

(Продължава в следващия брой)

ГОЩАВКА

(Продължение от стр. 2)

– Познавам го.

– Така-а-а...

Човекът зад бюрото задавал въпрос след въпрос и си записвал нещо върху белия лист, а Матей потвърждавал, без дори да чува какво го питат. Бил изтощен почти до безсъзнание и му било все едно за какво става дума. И през цялото време не вдигал очи от макарона.

– Така-а-а... – промърморил след около час разпитващият. Готови сме. Ти имаш ли някакви въпроси?

Матей най-накрая се вгледал в човека срещу него.

– Въпроси ли?

– Да, да! Ако има нещо, което сме пропуснали...

Момчето се замислило, като че ли се двоумяло, но след като преглътнало слюнката си, попитало:

– Може ли да взема този макарон?

Разпитващият се изненадал.

– Какъв макарон?

– Ето... Този там...

– Че за какво ти е?

– За да го изям.

– Боже-е-е! – почти възкликнал доста позакръгленият непознат мъж. – И от глад ли са те уморили?

А след като се почесал по главата, добавил великодушно:

– Добре! Вземи го. И ела да подпишеш тук.

Колкото и да го боляло, Матей скочил, грабнал макарона и мигновено го глътнал.

– Ще подпиша. Къде?

И решително грабнал писалката.

– Ех, момче, момче! – с почти загрижен тон изпъшкал началникът. – А знаеш ли какво подписа? Присъдата си...

* * *

Официално тази присъда бе произнесена съвсем скоро – пет години в трудово-поправителния лагер „Белене“.

Пет години!

За ужасите, които бе преживял през тях, Матей не отвори дума никога и пред никого. Не забравяше какво го бяха предупредили на излизане от лагера – че ако се разприказва, най-вероятно отново ще се върне там.

Пет години, които пречупиха гръбнака на живота му преди още да го е започнал. Не му беше нужно много време, за да проумее, че с тази присъда почти всички врати в държавата са затворени за него.

* * *

След освобождаването му, Матей прекарал няколко месеца в дома си. И почти не излизал от него. Нямало как. Всичките му съселяни го гледали като прокажен. И като че ли се страхували да го заговорят.

– Не бой се, сине! – милвала го майка му по главата, докато той лежал в леглото. – И това зло ще отмине.

– Кое зло? – не я разбирал Матей.

– Комунизмът. И тази чума ще си отиде като всички други лошотии, които са минавали през тоя свят.

– Не – противопоставял ѝ се спонтанно той. – Така, както са ни стиснали за гърлата, няма да ни пуснат. Няма да си иде... Не виждаш ли, че всички се страхуват? Никой не смее да се обади за нищо. Няма как да си отиде, мале...

– Ще отмине, ти казвам. Ще видиш – продължавала да шепне майката, докато един ден се обадил и баща му:

– Слушай, синко! Тук, край нас, за тебе живот няма да има. Вземи, та си вдигни шапката и заминавай нанякъде. Ама надалече. Колкото може по-надалече. Там, където никой не те познава. Намери си работа и не казвай на никого кой си и откъде си... А за нас не мисли! Ние все някакси ще се оправим.

Така и направил Матей. Запилял се из планините, където вместо населени места, имало изградени само селища от по няколко работнически бараки. Там, където се стичали хора от цялата страна, за да строят язовири и да ги свързват с тунели. Но лошото било, че и свидетелството за съдимост вървяло заедно с него. А може би и пред него.

– Хм! – мръщели се из канцелариите, в които кандидатствал за работа, но все пак на един обект го приели. Замижали. Нужни им били работници, а онези, които приемали да работят из пущинаците и при толкова тежки условия не били много.

– Започваш от утре – казал му завеждащият отдел „Кадри“. – Но внимавай!. Наясно сме защо си стигнал дотук... И ще те държим под око.

И Матей внимавал. Започнал като механик – техниката му се отдавала леко. И той се впуснал в работата си.

Заради непрекъснатите аварии, оказало се, че за него няма да има ден и нощ. Нито осемчасов работен ден. Но това не го уплашило. Млад бил, а „Белене“ му било дало такава закалка, че никаква трудност не можела да го уплаши. Той откликвал на всяко повикване и по всяко време на денонощието. И влагал толкова усърдие, че съвсем скоро началниците почти забравили за досието му. От време на време дори го награждавали. Само партийният секретар, който връчвал отличията, не пропускал да му пошепне:

– А бе, куршум заслужаваш ти, а не награда... Ама хайде! Какво да те правим, като взе наше момиче.

* * *

„Нашето момиче“ беше Яна. Двамата се запознаха през едно лято, когато тя бе пристигнала в планината, за да погостува на баща си. А нейният баща беше човек за пример – скромен, трудолюбив... Че и партиен член. А отгоре на всичкото – и втори братовчед на партийния.

Кога и как изтече младостта им и кога отгледаха децата си и двамата май не усетиха. Но междувременно, с предимството, което им даваше трудовият стаж на национален обект, успяха да си вземат на изплащане апартамент в големия град. Така станаха граждани. А накрая – и пенсионери-самотници в пететажна панелка.

В края на краищата, на Матей му дотегна от настояванията на жена му и ето че един ден кандиса. Качиха се двамата на купения „втора ръка“ „Опел“.

След около два часа колата напусна равнината и започна да се катери по стръмния планински път. Селото на Матей бе кацнало на едно връхче и докато стигнат до него, моторът почти пregря.

– Я-а-а, каква красота! – възкликна Яна, след като се огледа наоколо. – И какво спокойствие!

И наистина – гледката беше страхотна. Панорамата, която се разстилаше към хоризонта, беше необятна. Равнината се виждаше като на длан и приличаше на жива картина, преситена от пълната палитра на зеленосинкавите нюанси на Всевишния художник. Червенееха се само безразборно разпръснатите петна от керемидените покриви на десетките полски селища.

А въздухът! Той беше чист като кристал. И как полъхваше само!

– Ти както искаш, но аз оттука няма да мръдна! – внезапно, но много категорично заяви Яна, след като обходиха малкото дворче и притихналата в самотата си къща.

– Ти си луда! – стресна се Матей. – Даваш ли си сметка колко работа трябва да хвърлим, докато стане нещо годно за живеене?

– Щом се налага! – продължи с все същия тон Яна. – А пък и какво толкова ни трябва? Двете стаи на горния етаж ще станат обитаеми само след едно почистване и боядисване. Хич и няма да те моля за помощ. Сама ще го направя! А избата отдолу знаеш ли в каква механа може да се превърне?

– Ще се превърне, но на мой гръб. Нали?

– Не, приятелче. Ти само ще ми помагаш...

Спорът продължи дълго, но както по правило се случва в живота, жената надделя. И само след месец-два старата къща светна, а дворът се изпъстри с килимчета от цветя.

А Матей като че ли се поуспокои. Тук вече никой не го гледаше като извънземен. Дори напротив – с умелите си ръце той набързо спечели сърцата на малкото си съседи. Не отказваше помощ на никого, а те му отвръщаха със същото. И животът като че ли потръгна по мед и масло. Спокоен, а според Яна – дори и романтичен. И продължи да се ниже все такъв, докато един ден на пътната врата се почука.

Отвори я Пейо – набор на Матей и другар от младежките му години.

– Хей, наборе! – влезе той, разтворил ръце за прегръдка още от входа. – Доживяхме да се видим! Мамка му стара!

– Доживяхме, наборе! Но май малко поостаряхме.

– Така е... – съгласи се Пейо.

Настаниха се двамата стари другари край масата под асмата, а Яна им пренесе шишенце ракийка и набързо надробена салата от пресни зеленчуци.

– Помниш ли?...

– А ти помниш ли?...

Така започваше всяка реплика на който и да е от двамата. Дълго и предълго се пренасяха те назад в годините, докато в един момент Матей се провикна:

– Жена, я пренеси нещичко, че да нагостим човека!

– Сега, сега! – отвърна като ехо гласът на Яна.

И само след минутка сервира пред Пейо една чиния, в която той учудено се вторачи. На дъното на блюдото се виждаше само един макарон. Мек, току-що сварен. Личеше си от парата, която все още изпускаше.

– Заповядай, наборе! Хапни си! – подкани госта си Матей.

– Ти... Какво... – изгледа го Пейо с пребледняващо лице. – Подиграваш ли ми се? Какво е това?

– Да се подигравам ли? С теб? Никога! А това е макарон...

Матей внезапно впи очи в лицето на госта си и след секундно мълчание продължи:

– Не се подигравам, наборе. И никога не съм бил по-сериозен. А ти трябва да се чувстваш щастлив, че получаваш своя макарон в чиния, а не като мен – от мръсния циментов под.

– Какво искаш да кажеш? – затрепери Пейовият глас.

– Ти няма как да знаеш, но най-вероятно ме разбираш...

Последва нова кратка пауза, по времето на която двамата се вторачиха един в друг като освирепели котараци.

– Нали си чул, че вече разрешиха достъпа до досиетата?

– И?

– Ами аз си направих труда и отидох до София. Прочетох си моето, наборе...

– Какво си прочел?

– Ами това, което ти си писал, приятелю мой. Прочетох доноса ти, в който нито една дума не е вярна...

– Ама, Матей...

– А аз се чудех защо закопчаха и мен, и Пешо... Чудех се и как така тебе дори не те повикаха на разпит... Чудех се по какъв ли начин се измъкна сух...

– Матей! Приятелю...

– Приятел ли? Всъщност, прав си. Аз наистина ти бях приятел и не споменах нищо за теб. Но ти? Ти се оказа не приятел, а предател...

– Ама, Матей! Млади бяхме тогава... Зелени... Как можех да предположа какво ще последва?

– Но ми съсипа живота... Приятелю!... А сега ми се обиди, че те гощавам така. Прав си. Но откъде можеш да знаеш колко вкусен може да бъде един макарон... Като оня, който изгълтах аз... Мръсен, окалян... Но с божествен вкус!... Излишно е да ти обяснявам къде ме гостиха така. Няма да ме разбереш...

– Матей! Извинявай, приятелю... Нима съм го искал?

– Но си го направил. И ти казах да не ме титулуваш така. Каквото било, било. А за себе си – не се страхувай! Аз няма да си отмъщавам по никакъв начин. Нито ще огласявам що за подлец си бил. Има кой да ни съди, нали? А сега просто изяж макарона и си върви. И никога повече не се връщай!

Димитър ДЪНЕКОВ

ОБРЕЧЕН НА ЗАБРАВА

80 години от смъртта на Никола Христов Петлешков

/1868-1942/

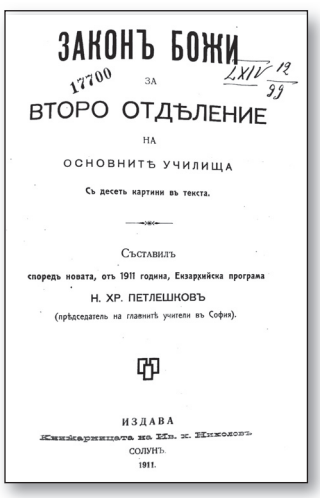

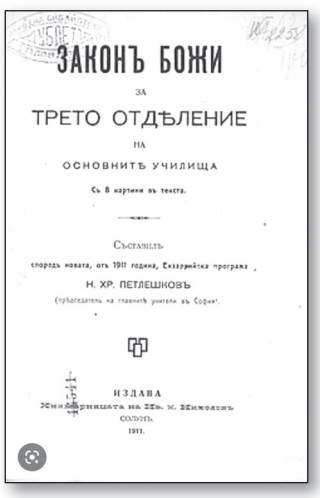

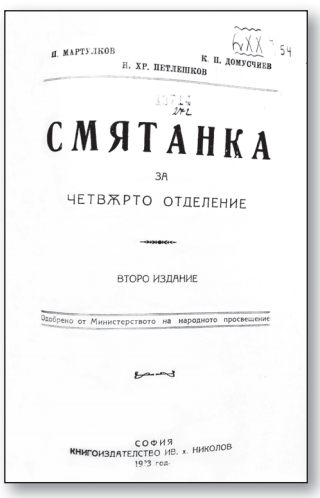

Учител, читалищен деятел, историк, автор и съавтор на много учебници, общественик…

…Почивай, спи си тихо в гроба,
от своите забравен, от света –
и нашта страст, тревоги, злоба,
покоя твой свещен да не смутят…

из стих. „На Васил Петлешков“
от Кирил Гюлеметов

Името и личността на този забележителен брациговец отдавна е покрито с дебел слой прах от немарата на времето. Днес за него не знаят нищо, та дори и името му, не само местните културно-просветни дейци и общественици, но и самите фамилии Петлешкови, живущи в Брацигово, Пловдив и по други селища.

Ето защо използвам кръглата годишнина от смъртта на този голям Човек, за да споделя с малобройните читатели на в. „Априлци“ проучванията си за Петлешковия род и делата на Никола. А ако се заинтересуват ръководните фактори на града ни, то Граждански комитет „Памет“ е готов да подготви специална брошура, която с финансовото участие на Общината да бъде отпечатана. Така ще „облекчим“ работата на културните ни звена, както сторихме с многобройните инициативи досега.

• Началото на Петлешковия род

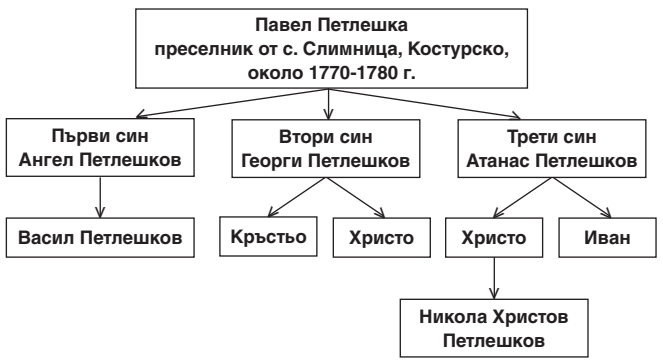

****В графиката на Рода са отразени само мъжете. От нея става ясно, че Никола Христов Петлешков е племенник на Васил Ангелов Петлешков, защото е син на неговия първи братовчед Христо.*

• Никола Петлешков е роден на 1 март 1868 г. в Брацигово, където завършва основното си образование. Къде продължава засега не е изяснено. Най-вероятно в Русе или Варна. След завръщането си в Брацигово става учител и читалищен деятел. Играе Странджата в пиесата „Хъшове“ /1894/.

През 1895 г. е избран за Председател на *Околийско учителско дружество* със седалище Брацигово, в което членуват учителите от 11 селища. Дружеството издава месечен лист „Искра“. През 1896 г., пак в Брацигово, е учреден *Комитет за отпразнуване на 29 април*. В Устава му е записано: *Да се съберат материали за издаване история с пълно и вярно съдържание на възстанието.* Тогава Ив. Йеремиев започва, по думите на д-р Д. Страшимиров, *… да лови и пресява буренясалите разхвърлени истини*, а Н. Петлешков *… да ги лепи и съгради като цяло*.

И въпреки че Йеремиев става учител в Батак, а съавторът му – в Пазарджик, през 1905 г. книгата „История на Брациговското възстание“ е издадена.

• В Пазарджик Н. Петлешков е главен учител /първостепенен/, директор и с изявена гражданска позиция. Той е сред инициаторите за създаване на *Комитет за увековечаване паметта на К. Величков*, секретар е на Учредителното събрание /25.XI.1907 г./ и е избран за член на Комитета. В него е и друг брациговец – Петко Главинов, д-р на юридическите науки, автор на Устава и деловодител на Комитета.

Н. Петлешков е делегат на четири конгреса на Съюза на читалищата. На II-я /1914/ е представител на Брациговското читалище, един от секретарите на Конгреса и е избран за член на Контролната комисия на Съюза. В следващите три конгреса /до 1923/ е делегат от София. В този период е член на Контролната комисия, дори председател на същата.

През 1926 г. *Комитет за увековечаване делата на Априлци* издава *Юбилейна книга* за въстанието в Брациговския въстанически пункт. Макар и далеч от родния град, Н. Петлешков участва в сборника с две статии: „Как бе уредена отбраната на Брацигово“ и „Нощъ – спасителка“ /легенда/.

• Най-продължителен и творчески ползотворен е неговият живот в София, където се установява с жена си Василка и където отглежда двете си дъщери. Тук делата му са повече от впечатляващи. Налага се като учител и творческа личност. Към 1911 г. е вече Председател на Главните учители в столицата. Министерството на народното просвещение му възлага и той сам или в съавторство съставя редица учебници, по които се обучават българските деца. Пише в периодичния печат много статии, беседи, издава книги на исторически теми и за отделни личности. Пише по широк кръг теми. Разпознаваем е в интелектуалните среди на София. Има връзка с големия литературен критик проф. Боян Пенев */виж посвещението върху книгата „Възпитание на българската младежъ“ и автографа/* и други известни българи.

Никола владее френски и руски език.

След пенсионирането си работи към Българския червен кръст, за да помага на дъщеря си, която учи медицина в Загреб. Това личи от кореспонденцията с Варненския митрополит Михаил през годините 1927-1932, с която разполагаме.

Никола Петлешков умира на 2 април 1942 г. в София /а не както в Уикипедия пише1943/. Нека възкресим името му. И не само неговото, но и на ред други, като Данаил Кръстев Гюлеметов – завършил в Швейцария, известен паркостроител, чието дело са Скобелевият парк в Плевен и този в град Бяла.

България знае това, но ние не…

Владимир БАТАКЛИЕВ

**** Като приложение публикуваме снимки на корици на учебници, чийто автор или съавтор е Н. Петлешков, и списък с негови книги и публикации.*

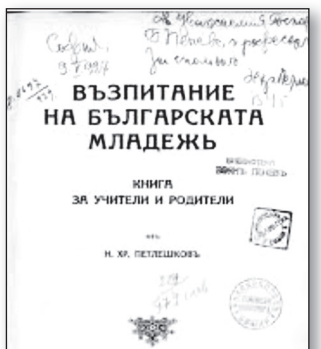

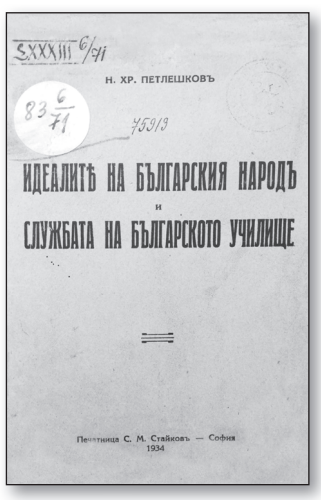

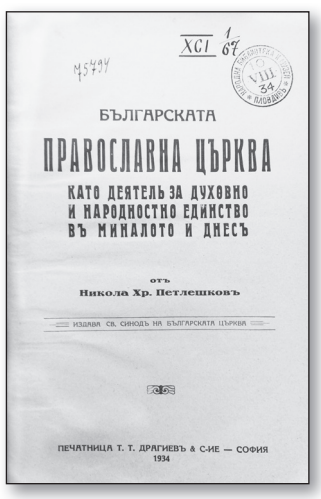

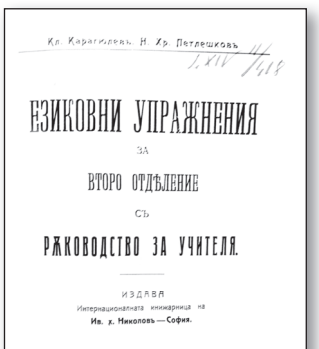

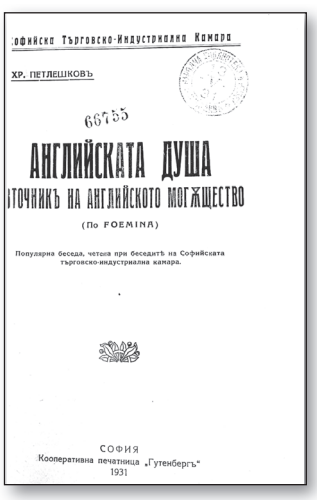

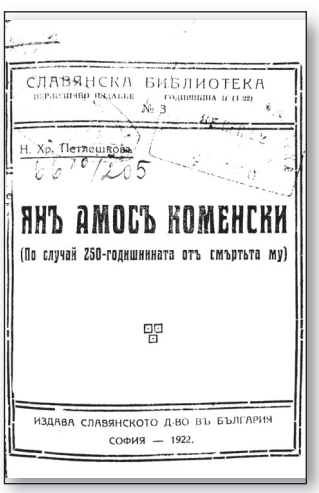

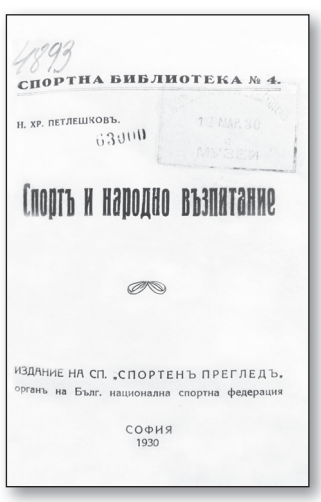

ПУБЛИКАЦИИ

1. „Нашето училище и общество – как живуват“ – 1895-96 г.
2. „От где да се хване“ – 1897 г.
3. „Нашето семейно възпитание“ – 1902 г.
4. „Ролята на дисциплината във възпитанието“ – 1904 г.
5. „Възпитание на българската младежъ – книга за учители и родители“ – 1926 г.
6. „Възпитание на човека да изпълни призванието си“ – 1931 г.
7. „Английската душа – източник на английското могъщество“ – беседа – 1931 г.
8. „Българската православна църква като деятел за духовното и народно единство в миналото и днес“. Изд. Светия синод – София – 1934 г.
9. „Идеалите на българския народ и службата на българското училище“ – София, 1934 г.
10. „Паисий – неговото време“ – 1936 г.
11. „Духът на нашите деди“ – 1936 г.
12. „Черноризец Храбър и Константин Преславски“ – 1936 г.
13. „Училищното настоятелство като народно учреждение преди Освобождението“ – 1937 г.
14. „България през Омуртагово време“ – 1942 г.
15. „Иван-Асен II“ – 1942 г.

****Забележка: Публикациите за Брацигово описах в началото на статията си.*

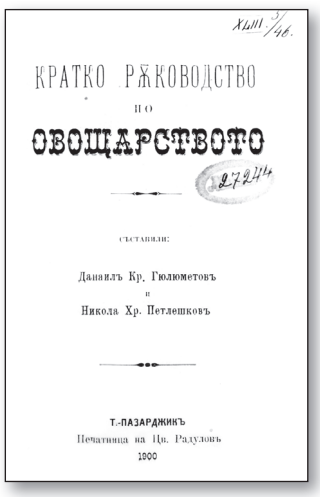

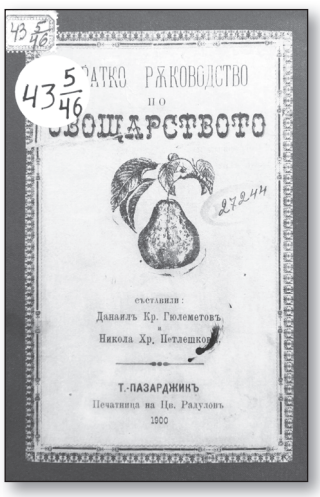

Редакция в. „Априлци“ - Брацигово, e-mail: v.apriltsi@abv.bg, skype: v.apriltsi, предпечатна подготовка и печат - „Беллопринт“ ООД - Пазарджик, тел. 034 440-400